

kan sige saa meningsløst, at jo større Trafikken er, jo mindre bliver Udbyttet, Nettoindtægten, og jo større Underskuddet. Jeg synes derfor, at naar man vil se paa dette Forhold, maa vi blive klar over, at der maa ske en Forandring inden for vore Jernbaneadministration. Vi maa forlange, at Banerne kunne komme til at give et ordentligt Udbytte, et ordentligt Overskud; ellers er det daarlig Statsøkonomi. Dersom en privat Mand køber en Ejendom eller et andet Aktiv, regner han absolut forkert, dersom han ikke faar et saadant Udbytte, at han ogsaa faar en ordentlig Rente af den Kapital, der er anbragt i dette Aktiv. Det samme maa være Tilfældet med et Aktiv som vore Statsbaner. Naar vi hvert Aar skulle laane Penge i Udlandet til at bygge Baner for, maa vi forlange, at Banerne give et saadant Overskud, som kan svare til Renten af den Kapital, der er anbragt i vore Baner. Der er vist heller ikke et eneste Land i Verden, hvor Banerne give et saa ringe Udbytte som her i Danmark. I et Skrift, der for et Par Aar siden blev omdelt her paa vore Pladser, og som var udgivet af fhv. Folketingsmand, Grosserer Kædt, findes en Opgørelse over Banernes Indtægter og Udgifter i Preussen og andre tyske Stater. Denne Opgørelse er ganske vist nogle Aar gammel, men den har dog sin Interesse, og efter den viser det sig, at i Preussen have Banerne givet et rent Overskud af 384 Mill. Mark, i Bayern have de givet et rent Overskud af 38 Mill. Mark, i Sachsen af 31 Mill. Mark, i Würtemberg var det rene Overskud 14 Mill. Mark, i Elsass-Lothringen 22 Mill. Mark, i Østerrig 49 Mill. Mark og i Ungarn 62 Mill. Mark. Nu ere ganske vist de fleste af disse Lande meget større end Danmark, og altsaa have de et langt større Jernbanenet, men der er dog et af disse Lande, nemlig Würtemberg, der er omtrent af samme Størrelse som Danmark. I Bemærkningerne til Lovforslaget viser det sig, at Banelængden i Würtemberg og Danmark er akkurat ens, idet den for begge disse Landes Vedkommende er opført med 1,800 Kilometer; men i Würtemberg have Banerne givet et Overskud af 14 Mill. Mark, medens vi nu her køre med Underskud. Det forekommer mig, at man, naar man ser paa dette Forhold, maa være klar over, at det er nødvendigt, at der sker en gennemgribende Forandring, saa at Banerne kunne komme til at give et ordentligt Udbytte. Statsbanernes finansielle Status er jo ikke god. Udgifterne stige hvert Aar, medens Ind-

tægterne blive mindre. Nu har der ganske vist i denne Samling ogsaa i denne Sag lydt mange ret kønne Ord om, at nu skulle vi ret til at spare baade her og der, og det var ogsaa godt, om man kunde komme frem ad denne Vej, men jeg skal indrømme, at jeg aldrig har haft nogen Tro til, at vi kom frem ad denne Vej, og Erfaringen har tilfulde vist, at min Anskuelse i saa Henseende har været rigtig. Vi have set og se, at det ene Krav større end det andet stilles til Statskassen, og for nylig har den højtærede Trafikminister fremlagt Lønningslove med en samlet Udgift af ca. $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Naar vi faa disse Lønningslove vedtagne, ja, saa ere vi sikre paa, at Statskassen faar denne Merudgift, medens vi ikke ere sikre paa, at de tre Forslag, nemlig Forslagene om Forhøjelse af Banetaksterne og Posttaksterne og Forslaget om Udvidelse af Klasselotteriet, ville give den Indtægt, den højtærede Minister har regnet med. Men selv om det ogsaa skulde lykkes, at man fik den Merindtægt, som man har gjort Regning paa, vil det i Virkeligheden ikke betyde et Overskud, men det vil kun lige blive til Dækning af Udgifterne. Vi maa nemlig huske paa, at de forelagte Lønningslove ville medføre en Merudgift af $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og ganske vist er der paaregnet en Merindtægt af de foreslaaede 3 Love af $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., men herved maa man erindre, at Statsbanerne for Øjeblikket give et Underskud af 1 Mill. Kr.; Resultatet vil altsaa kun blive, at den paaregnede Merindtægt i heldigste Tilfælde kun lige vil tjene til Dækning af de paaregnede Udgifter. Det forekommer mig derfor, at vil man se sundt og nøgternt paa denne Sag, maa man i høj Grad være opfordret til at se sig om efter noget at forøge Indtægterne med. Et af de Midler, der da ligge lige for Haanden, er at søge at gøre vore Statsaktiver frugtbringende og rentebærende, men af vore Statsaktiver ere Statsbanerne jo et af de største og et af de vigtigste. Det forekommer mig derfor, at det vil være en sund Finanspolitik, at vi faa Statsbanedriften ordnet saaledes, at den kan give et ordentligt Udbytte og Overskud. Vi have nu vel staaende i vore Baner en Sum af over 200 Mill. Kr. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds vilde gøre det op til, at vi kun havde indestaaende i vore Baner en Sum af 180 Mill. Kr., men selv om ogsaa saa var, vil det dog ikke være for meget at forlange, at de give et Overskud, af mindst 5—6 Mill. Kr., og jeg tror, at saa længe dette ikke